

доточила най сетнѣ въ Москвѣ. Московскитѣ Князьове съ различни благоразумны средства докарали подѣ своѣтъ си власть много дѣльны Княжества и, като ся усилили надежно, станали самодържавни.

Іоаннѣ III, Великій Князь Московскій, като усмирилъ Новгородъ и докаралъ въ независимость повечето отъ дѣлнытѣ Княжества, и отхвърлилъ въ 1480 лѣто Татарското ярмо, началъ да ся нарича Великій Царь Князь и Самодържець на цѣла Россія, и, по случай на бракосочетаніето си съ Гръцкятъ Царицѣ Софіѣ, приялъ знаменіето на Гръцкитѣ Императори — двѣглавный орелъ. Неговый сынъ Василій IV, като присоединилъ на владѣніята си останалытѣ дѣльны Княжества, съвсѣмъ исхвърлилъ системата на дѣловетѣ въ 1523 лѣто. На Василя, сынъ му Іоаннѣ IV, който ся нарекалъ Грозный, присоединилъ на Россія въ 1552 лѣто Казанското Царство, а скоро послѣ и Астраханското Царство. Въ неговото царствованіе Россійскитѣ предѣли ся распространили, като привзели Сибирь до рѣкѣ Иртышъ; а останалата ѣ часть присоединена въ царствованіето на Царьоветѣ отъ Домъ Романовый. Петъръ I запозналъ Россіѣ съ Европейско просвѣщеніе, привзель отъ Швеціѣ по Ништадскій миръ, въ 1721 лѣто, Ли-